

KURJER LITEWSKI

w Wilnie we Środę dnia 31 Grudnia r. s. 1819 roku,

Observacye meteorologi- czne.	Czas obserwaeyi	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie ^o
	dnia 30 godz. 5 z polu.	27 cal. 10, 6, lin.	- 14 stopn.	Zachodni	Pochmurno
	- 30 godz. 9 wiecz.	27 - 8, 5,	- 16, -	Północ. Zachodni	Pochmurno
	- 31 godz. 7 z rana	27 - 6, 3,	- 18 -	Północny	Pochmurno

FRANCYA

(z gaz. berl.) Paryż, dnia 18 grudnia:
Dnia 16 Król słuchał mszy ś. w kaplicy pałacowej, potem udał się do chóru w towarzystwie książąt i księżniczek rodziny Królewskiej, dla trzymania z Księżną Angouleme do chrztu córki Xiestwa Berry, Księżniczki Ludwiki, Maryi Teresy d'Artois, Mademoiselle, urodzon. d. 21 września. Młoda księżniczka nazajutrz po narodzeniu się ochrzczoną została z wody przez Biskupa amińskiego, Bombelles. Kardynał Talleyrand, arcy-biskup paryski, i W. Jałmużnik Francyi, sprawował ten święty obrządek. — Tegoż dnia zgromadził Król radę ministrów.

Ułożenie adresu podziękowania do Króla od Izby deputowanych dało powód do rozpraw. Dnia 15 zamieniła się izba w komitet tajny, dla wysłuchania zdania sprawy komisyyi (z dziewięciu członków). Obecni byli ministrowie spraw wewnętrznych, marynarki, stosunków zewnętrznych i skarbu. Komisya oświadczyła, że nie przyszła do żadnego rezultatum, jakieby większość głosów przynieść mogła. Dwa projekta do adresu odczytane przez zdającego sprawę, wzięte zostały pod rozagę izby. Ale że w rzeczy tej zanosiło się na bardzo długie rozprawy, przyjęto nakoniec większością głosów 118 przeciw 107 wniesienie Pana Courvoisier, aby wyznaczyć nową komisyyą. Z Kommissarzów od dziewięciu biór wybranych mianowanymi zostali: PP. Chauvelin, Cassaignoles, Maire de Biran, Courvoisier, Lainé, Ganilh, Siméon, Hrabia Dupont, Cardonnel. Komisya ta zgromadziła się nie tracąc czasu w gabinecie prezydenta izby.

Dnia 16 oczekiwano skutku obrad wyznaczonej komisyyi. Ale ta niezakończyła swego dzieła aż dnia 17. Po zamienieniu się izby w komitet tajny, złożył zdający sprawę, Pan Simeon, projekt adresu przez komisyyą ułożony i przyjęty. Po jego przeczytaniu wszczęły się rozprawy względem niektórych punktów redakcyi i względem uczynienia niektórych popraw i dodatków. Wszystkie jednak odrzucone zostały większością głosów, a po zaszłem przywoływaniu z listy imiennej przyjęty został adres większością 136 głosów przeciw 91; po czém przystąpiono do wybrania przez losy wielkiej deputacyi ze 21 członków złożoney,

która go Królowi złoży. — Oznaymiono jeszcze, że minister skarbu złoży d. 20 projekt do prawa względem ostatecznego zregulowania rachunków roku 1818 i tymczasowego etatu rachunków z roku 1819. — W projekcie tym ma być wniesienie względem przyjęcia, przed sporządzeniem budżetu, tymczasowego perceptowania sześciu dwónastych części podatków bezpośrednich i zatrzymania pośrednich.

Wyrok królewski pod d. 8 t. m. mianuje nowych kawalerów orderu ś. Michała. Objęci w wyroku tym są w ogólności uczeni: członkowie akademii nauk, prezydenci trybunałów, adwokaci, lekarze, malarze, muzycy i architekci znajomi z swych zasług.

Pan de Serre jest zdrowszy. Hrabia Decazes jest słaby; nie był on od trzech dni w Tuyleryach. Zapewniają, że Pan de Serre nie jest za odmianą konstytucyi, chce tylko przyłożyć się do odmiany prawa wyborczego.

Przebaczenie Panu Lavallette, nie dla niego wprawdzie, ale dla małżonki jego jest za późne. Nie będzie już cieszyła się tém szczęściem: albowiem od mocnego wstrząśnienia umysłu dostała pomieszania.

Marszałkowa Ney znajduje się znowu w Paryżu.

Królobóycą Michaud umarł w Lauzanie. On jeden tylko z wygnańców miał pozwolenie przebywać w Szwajcaryi.

Pan Lainé umieścił w Monitorze list do Redaktora gazety Constitutionel, w którym się broni od uczynionego sobie zarzutu, że w Bordeaux nosił czerwoną czapkę. *) Od roku 1792 udał się on na życie spokojne do Landes, w 1795 został w Cadillac członkiem bióra żywności w tamoczney administracyi, potem w rok po terroryzmie był jednym z administratorów departamentu Gironde, ale we trzy miesiące d. 20 stycznia 1796, żądał uwolnienia, dla oddania się własnemu powołaniu; to jest, stanowi adwokackiemu. W roku 1808 mianowany był na niejaki czas sekretarzem kolegium wybier-

*) Pan Evariste Dumoulin, z Bordeaux, wezwał go publicznie, ażeby wyznał, czy nie był w roku 1793 prokuratorem syndykiem okręgu Cadillac, co ma być bardzo ciężką winą.

czego w swoim departamencie, i bez własnych zabiegów podany był na kandydata i przyjęty do ciała prawodawczego.

Marszałek *Serrurier* jest obłóźnie chory.

Xiążę *Rohan*, Par Francyi, wszedł do stanu duchownego.

W *Bordeaux* trybunał zajmował się d. 10, 11 i 15go głośną sprawą, tyczącą się okrętu *Atalante*. Oskarżyciel, kapitan *Nuguez*, obwinia oskarżonych, w liczbie 6, że kupiecki okręt *Atalante*, chcieli uzbudzić na statek korsarski w zamiarze prowadzenia rozbojów morskich, a mianowicie dla napadnienia i zrabowania wyzłego z *Bordeaux* okrętu *Sophie*. Już dnia 28 lipca t. r. podał *Nuguez* skargę do prefekta departamentu *Gironde*, Hrabiego *Tounon*. Wyraził w niej, że *Roze* i *Mieussers*, dwóch kupców z *Bordeaux*, kazali u budowniczego okrętowego *Chaigneau* urządzić okręt *Atalante* na wojenny, a jemu (*Nuguez*) proponować czy nie przyjmie, pod kapitanem *Mongin*, służby na okręcie. Straszliwa przysięga służyła do związania jego i dalszych. *Roze*, (który umknął) był duszą planu. *Mieussers*, jego pomocnik, mało co o tem zdaje się wiedzieć. Po nich oskarżonymi są: kapitan *Mongin*, *Lebouteiller* i *Dupin*, którzy się za oficerów okrętowych wciągnąć dali, i *Laurens* i *Thouneins*, którzy jako sternicy do uzbrojenia tego należeli. Ostatniego bronił brat jego adwokat. Po wysłuchaniu świadków powstał jeneralny adwokat królewski i zwrócił uwagę przysięgłych na słabość dowodów obrony. Ze wielką częścią osady, po dopełnionym rabunku, miano na jakiej pustej wyspie wysadzić i dla bezpieczeństwa reszty sprzysiężonych, wymordować; szczegól ten jako niepewny nie wchodził w uwagę. Wyrok ogłoszony został d. 13. Sąd przysięgłych uznał *Mieussers* i *Mongin* za niewinnych; a *Lebouteiller*, *Thouneins* i *Laurens* za winnych, iż chcieli dopuścić się rozboju morskiego, którego jednak uczynkiem nie popełnili. Wszyscy oni zostali uwolnieni, wyjąwszy pierwszego (*Mieussers*), który obwiniony jest o bankructwo.

W *Marsylii* sławny okulista *Forlenze* w jednym dniu zdjął pomyślnie kataraktę 14 osobom.

(z gaz. *Zusch*.) Gazeta *Journal de Paris* dowodzi, że prawo podawania prośb do izb, ważne jest tylko w sprawach prywatnych, i że jest uwłoczeniem dla izb, podawać do nich prośby względem środków prawodawczych.

W izbie Parów są teraz cztery partie: rojalisci, kardynałisci, ministeryalni i liberalisci.

Powołany tu z powodu sprawy misyonarskiej podprefekt z *Brestu*, Pan *Rosily*, usprawiedliwił się tak dobrze w ministerjum i okazał tak dowodnie, że do zgorzenia, jakie się zdarzyło w *Brest*, sami misyonarze dali główną przyczynę, że go rząd od wszelkiej odpowiedzialności uwolnił. Jednakże przeniesiony on zostanie na inną podprefekturę.

NIEMCY.

(z gaz. *Zusch*.) Pruska gazeta stanu wyraża, że deputowani niemieckiego zmiązku handlowego byli dobrze przyjęci od Xięcia Kanclerza stanu i ministra handlu; ale nie tajono

też przed nimi, że w czasie tym podobno tylko między pojedynczemi krajami mogą zachodzić takie związki, któreby od granicy do granicy uchylać mogły wszelkie przeszkody wewnętrzne.

Dnia 19 grudnia w brandeburskiem miasteczku *Oranienburg*, parafije luterska i reformowana, po uprzednim dobrowolném oświadczeniu się, połączyły się obie w jedną ewangelicką. Gazeta stanu życzy, ażeby pierwszy ten przykład (dotąd bowiem sami tylko duchowni przystępowali razem do komunii) znalazł wkrótce naśladowców.

Zgromadzenie związku niemieckiego, nie prędzej zostanie otworzone, póki się w *Wiedniu* nie zakończą konferencye, a których trwania niepodobna jeszcze oznaczyć.

Gazeta w *Monachium* wychodząca wyraża: wiadomą jest rzeczą, że był plan wydawania w *Strazburgu* gazety polityczney takiej, jakiej już w Niemczech wydawać nie można; sprowadzono tam już nawet siedmiu zerców, ale na to rząd francuzki nie pozwolił.

A U S T R Y A.

Wiedeń, dnia 18 grudnia. Dowiadujemy się, że na wiosnę dwór nasz odprawi znowu podróż do *Włoch*, a mianowicie do *Medyolanu*. Podróż ta ma i tego razu nastąpić już w miesiącu lutym; dotąd jednak nic o tém pewnego twierdzić nie można.

O zgromadzonym tu kongressie niczego jeszcze nie wiemy, prócz niejakej wzmianki, która się tylko po więkšej części do samej powierzchni i liczby posiedzeń rozciąga. Dnia 16 odprawiła się szósta konferencya, a jutro odprawi się siódma. Niektórzy twierdzą, że jednym z główniejszych przedmiotów jest wojskowy, i tycze się obwarowania zachodniej granicy Niemiec.

D A N I J A.

Kopenhaga, dnia 21 grudnia. Według krążącej pogłoski, za wdaniem się szwedzko-norweskiego ministra, przytrzymano tu dwóch ludzi, którzy rozsiewali w Norwegii kłamliwe wieści polityczne i mieli podać do tameczney gazety narodowej znajome pismo, w którym wojsko norweskie jest tak mocno szarpane.

W żadnym podobno obrazie nie okazuje się tak jawnie niestałość rzeczy ludzkich, jak w porównaniu dawniejszych z terażniejszymi mieszkańcami starych budowli. I tak dom jeden, który tu był dawniej rezydencyą pewnego duńskiego radcy państwa, zamieszkały jest teraz przez siodlarza; drugi, który należał do jednego znakomitego kawalera, przez furmana a mieszkanie możnych *Sigbrits* i *Dyvea* zajmuje jakiś kramarz. W innych krajach podobnie się dzieje. W dawniejszej części miasta *Edimburga*, np. jeszcze przed kilką laty lektycarz zajmował dom Lorda *Drumores*, stelmach dom Xięcia *Douglas*, pończocharz dom Margrabiego *d'Argyles*, a pisarz jednego szeryfa zajmował na izbę ekspedycyjną pokój, w którym *Cromwell* mieszkał. Na zamku w *Kalmar* sala, na której pamiętna unija zawartą została, służy teraz za pewien gatunek izby postrachów dziecinnych.

O g ł o s z e n i a.

Gazeta *Kuryer Litewski* na rok 1820, wychodzić będzie trzy razy na tydzień, to jest: w poniedziałek, środę i piątek o godzinie dziewiątej z rana. Cena dla prenumeratorów jest zwyczajna; Numerów pojedynczych gr. 15. Pierwszy numer wyjdzie w piątek, dnia 2 stycznia.

Numer styczniowy *Dziennika Wileńskiego* na rok 1820, dla prenumeratorów miejscowych wydawany będzie w piątek, t. j. dnia 2 stycznia.

1 Pewny posiadający doskonale języki: rossyjski, polski i niemiecki, ofiaruje swoje usługi na tłumacza z polskiego i niemieckiego języka na rossyjski, wszelkiego rodzaju pism również należących do literatury, jak i prawnictwa. W języku zaś rossyjskim może pisać: proźby i wszelkie inne pisma. Starać się będzie usprawiedliwić oczekiwanie każdego, któryby się zgłosił w tej rzeczy do niego. Cenę za swoją pracę naznacza umiarkowaną, podług wielkości zatrudnienia. Każdy mający w tym potrzebę może zgłosić się do P. Moritza, xięgarza, mieszkającego na zamkowej ulicy w klinice Cesarskiego Uniwersytetu Wileńskiego, któremu wiadome mieszkanie ofiarującego swe usługi.

1. Dnia 3 (15) lutego roku 1820 mają być sprzedane przez publiczną licytację wigcy dającym w dziedzicznym dworze Gielgudyszek niższych w obwodzie Maryampolskim, Województwie Augustowskim, Królestwie Polskim, kilkanaście sztuk byczków letnich i dwuletnich szczególnej piękności i wzrostu. Takowe byczki pochodzą po rodowitym angielskim buhaju i z krów z rasy angielskiej polepszonych, do której to licytacji przed południem o godzinie 11tej amatorów pięknej rasy była zaprasza właściciel Teodor Baron Keudell.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

2 Niżej podpisany, podaje do wiadomości; iż przy wydanym prawie zrzecznym przez WW. Jerzego i Maryannę Werssockich Kapit b. wojsk Polskich na Szluzierszki w Pcie Wileń. położoną, niżej podpisanemu służącym, uczyniona została między temiż WW. Werssockiem a niżej podpisanym, wzajemna konwencja; przez którą długi w pewnej tylko ilości w terminie dnia 23 apryla 1820 roku, niżej podpisany ceniąc spokojność do opłaty na siebie przyjął. Gdy na skutek tejże konwencji, WW. Werssocy w dniu 18 gbra 1819 roku złożyli przez się podpisaną tabelę długów; przeto w celu sprawdzenia rzetelności tejże podanej tabelli, niżej podpisany ma honor wezwać JWW. WW. Kredytorów na niey pomieszczonych jako: JO. Xcia Jana Giedroycia b. Marszałka guber. Wileń. i kawalera, o sumnę zł. 515 gr. 16, W. Sędziego Granicz. Pttu Wileń., Kiersnowskiego o sumnę zł. 16,633 gr. 10, W. Sędz. Grycewicz. o zł. 5,980, WW. Gieczwskich o zł. 1,800, WW. Chrzczonowiczow o zł. 1,460, W. Bonieckiego Porucz. o zł. 18,600, W. Iwaszkiewicza o zł. 4,666 gr. 20, W. Karola Bielskiego Porucz. o zł. 1,936 gr. 16, JW. Jeleńską Jenerałową o zł. 2,000, W. Sciepurę Regenta o zł. 666 gr. 20, W. Sawiczową Doktor. medyc. o zł. 3,333 gr. 10, W. Scholastykę Szmy-

tenową Pułkow. o zł. 900, Starozakon. Jochella Monaszewicza o zł. 6,840. Aby ci wszyscy wyacy pomienieni kredytorowie, łaskawie raczyli się zgłosić ze swemi pretensjami do W. Pileckiego Adwokata Pttu Wileń. mieszkającego w mieście Wilnie, na ulicy Rochitańskiej, w domu W. Regenta Wasilewskiego, pod królewskim młynem; gdzie w każdym czasie takową tabelę naleść i przeyrzeć można będzie — w ostatku; gdy powyżey rzeczona konwencja obowiązuje szczególnie niżej podpisanego do usatysfakcyonowania naprzód JWW. WW. Kredytorów po Sipowiczowej Putkownikowej i Bogumille Sipowiczowie pozostałych, w proporcją opisaney tąż konwencją sumny; a później jeżeliby summa ta pozostała od takowych po Sipowiczowskich kredytorów; ma iść na dalszych WW. Werssockich kredytorów, przeto siosownie do wyrazow nieraz rzeczoney konwencji i punktow w tabelli umieszczoney; wzywają się dalsi kredytorowie po Sipowiczowej i Sipowiczównie, jeżeliby mogli gdzie jeszcze naddawać się na tabelli niepomieszczeni, aby z swymi realnemi i niekwestyonowanemi pretensjami przed terminem 23 apryla 1820 roku, do miejsca powyżey pomienionego, w zamiarze urealizowania onych i w proporcją naydującey się summy, satysfakcyi zjednania, jawić się chcieli. Dat roku 1819 miesiąca xbra 9 dnia.

Wincenty Jatowit Deputat b. Wyw. Ze powyższe uwiadomienie przy *Kuryerze Litewskim* wydrukować można poświadczam,
Karol Romanowicz Sędzia Grodz. Pttu Wileń

2 Niżej podpisany dowiadując się o wielu przez zesłego oycy mojego Benedykta Kozakiewicza Szambellana dworu Pol. zaciągnionych długach na procedera z jego debitorami i potrzeby własnego życia a chcąc, ile możność pozwoli, domierzyć powiną satysfakcją, przeto tak dla zrealizowania i obliczenia tychże należitości, jako też dla przyjęcia satysfakcyi na jaką fundusz wystarczy, upraszam wszystkich tegoż oycy mojego kredytorów i pretensorow, ażeby przed dniem 7 januaryi następującego 1820 roku raczyli się zgłosić osobiście lub przez umocowanych formalnie plenipotentów do mnie w Mieście Wilnie w domie Andrzejewskiej N. 115 przy domie Uniwersyteckim niegdys Spaska Cerkiew zwanym mieszkającego, bo w razie nieprzystąpienia do układu byłbym zmuszony przedsięwziąć sposob zadosyc uczynienia jaki mniey korzystnym być może dla tychże wierzycieli.

Franciszek Kozakiewicz.

Można drukować Sąd Ziem. Pttu Wileń. poświadcza Jakób Towiański Ziem. Ptu Wileń. Pisarz.

3. Excerpt oświadczenia z Protokolu potocznego Ziem. Ptu Wileń. w dacie niższej wyrażającego się pidzsanego et Eor. pod Pieczęcią Urzędową Ziem. tegoż Ptu stronie wydan.

Roku 1819 mca xbra 10 d. Przed Aktami Ziem. Ptu Wileń. stawając osobiście WJPan Xawery Korewa, Deputat wywodowy z Ptu Kowieńskiego, oświadczenie poniższe wpisać do protokolu podał, którego wyrazy następane: Oświadczenie wespół z processem imieniem Alexandra sędziego i Łowczego Ptu Kowień. oycy, Ludwika Kapitana i kawalera, Dominika, Xawerowego deputata wywodowego z Ptu Kowień. Kazimierza i Alexandra synów z Dembna Korewow; na WWJPanów Ignacego b. Sęd. Ziem. Franciszka, Hieronima, Alfonsa, Władysława i Stanisława Marszałkowiczów Ptu Trogo Potrykowskich, miąnowi-

ci o to iż zeszedł Józef Potrykowski oyciec Waszmościów, zajmując się obowiązkiem plenipotenty i zeszedł Kunegundy Ruszczykowej, Star. Poroyshkiej rozpoczęły przez Michała dziada, Leopolda syna aż do wnuka Justyna, Kazimierza, Antoniego, Anzelma i Tadeusza z Dembna Korewów; ciągle był prowadzony proces i ledwo na oczywistym dekreście Trybunału Gł. W. X. Lit. 1777 roku styczni 29 dnia oparty o bezprawne odjęcie dziedzictwa i zawładanie majątku Bołdziej starych w ptcie Kowień. położonego, ukończony będąc, w którym przez czytelne, sprawiedliwe i nieporuszone postanowienie, okalkulowanie się przez zeszedłą Ruszczykową z zaboru intrat, dochodów i percept od roku 1711 styczni 29, do daty trzeczonego dekretu Trybunału Gł. W. X. Lit. 1777 roku zapadłego, akta Urzędowe na zeszedłą Ruszczykową przeznaczone zostały i z tej kolei kiedykolwiek odzyskania zgrabionej własności domowi Korewów domierzonych otworzyła się, a gdy w poszukiwaniu prawej należności rozmaite prawne zasady przeszkody; śmiały się posunąć się krokiem zeszedł Józef Potrykowski, wówczas podstolic Nowogródzki od zeszedłej Kónegundy Ruszczykowej, na aktorstwo Geneyciszek i Bołdziej w ptcie Trockim leżących, w roku 1789 w Ziem. Wileń. przyznane, bierzże prawo mimo przewidzianą konwikcyą nowym mianuje się aktorem, a wyraziwszy sumę przez siebie zapłaconą jaka się w kilka-kroć z puszczy i wyprzedanych awulsów nader w przewyższającej zwróciła sowi-tości, a nadto w témże prawie od ewikcyi wszelkich zeszedła Ruszczykowa uwalnia i zmównie idąc z aktorką swoją na dalsze zamitrażenie domowi Korewów własności i satysfakcyi ochocho deklaruje się. Lecz czuwająca na losem uciśnionych o-patrzność acz ciąglým znużonych przesładowaniem, dała poznać i uczuć krzywdę przez kilka pokoleń doświadczoną i od zmyslonych successorów cudzych intrat Ur. Potrykowskich domowi Korewów zabranych, chociaż ciernistą drogą procesu jeszcze dochodzić i upomnieć dostało się, alic w samym źródle przykładnej sprawiedliwości, bowiem Ukazu rządzącego Senatu 1819 roku junii 3 dnia do Depar. 2gim Sąd. Gł. Lit. Wileń. i Rządu Guber. Wileń. przystanym; i w tymże depar. 2gim dekretem 1819 zbra 2 dnia do powyższego wyroku stosownym, odjęta własność domowi Korewów na majątku nabytym Gineyciszkach w ptcie Trockim leżącym jako ewikcyi uległym, zapewnione zostało. A gdy takowy zakład i cel dla oczekujących przez wiek cały sprawiedliwości i skrzywdzonych w przedmiocie wynagrodzenia ich stały i pewny bydz powinien, a przeto Gineyciszki w ptcie Trockim wprzódy dekretem trybunalskim 1777 styczni 29 dnia i Ukazem Rządzącego Senatu zatwierdzony, a na nichże zapowiedziany, odpowiedzialności fundusz dla domu Korewów, iżby przez nikogo i przez successorów zeszedłego Józefa Potrykowskiego długiem obarczającym, zawiedziony i oddany nie był, niniejszym uroczystym ostrzeżeniem publiczności takowe oświadczenie zapisuje się. U tego oświadczenia podpis w Protokule taki Alexander Koręwa Sędz. i Łow. ptu Kowieńskiego.

Zgodziłem z Protokółem Jan Zienkowiec Wileń. Ziem. Rejent.

Ze takowe oświadczenie przyjęte bydz do druku może w tém Sąd. Ziem. Wileń. zaświadcza. Wileń. Ziem. Prez. i kowaler Urban Jazdowski.

3. Niżej podpisany mając należną od WW. Sikorskich sumę, gdy w terminie nie odebrał, pozwawszy zatem do Wileńskiego Grodz. Sądu zyskał w roku terazniejszym mca gbra d 17 oczewisty z temiż WW. Sikorskiemi Dekret, zdsądżający sumę rubli sr. 240 kop. 48 z terminem dnia 19 marca 1820 roku, kiedy zaś daie się słyszeć niżej podpisanemu, że W. Sikor-

ska kamienicę szczególną na odpowiedź dekretu ewikcyą, zamysła oddać w aręde, aby zatem żadne układy, o też kamienicę nie mogły tamować skutkow dekretu powodem niewiadomości o jego zapadnięciu tém pismem ostrzega się. Dat r. 1819 mca zbra 15 — Joachim Sawicki.

Ze można drukować poświadczam Jakób To-wański Z. W. Pisarz.

Karnawał następnego 1820 roku, rozpoczęty będzie przez pierwszą Redutę w dzień Nowego roku, którą wiele szanownych osób, bytnością swoją w maskach zaszczyć deklarowało; oczem Przeswietną Publiczność, utrzymujący okoje redutowe uwiadamiając, podchlebia sobie, że licznym zostanie udarowany zgromadzeniem. Roku 1819 decembra 27 dnia w Wilnie.

3. Od Kommissyi ustanowionej w gubernii Wileńskiej dla przedaży skarbowych majątków, ogłasza się: iż na mocy zalecenia JW. Ministra skarbu, dzierzawa Pawtele w Oszmiańskim ptcie położona, bez włości i losu, tylko z dwoma gospodarskimi zabudowaniami i karczmą, w której dzierzawie wysiewa się corok oziminy i iary beczek 6 i pur. 5, a siana ukusza się do 18 wozów; rocznego dochodu gotowemi pieniędzmi, przynosi 48 rubli srebr. obszerności zaś gruntu i łąk zawiera w sobie 129 dziesięcin i 1975 sążni; naznaczona do przedaży, której stanowią się terminy: dnia 26, 28 i 30 styczni następującego 1820 roku, na które, życzący nabydz wspomnianą dzierzawę, zechcą przybydz z pewnemi ewikcyami lub gotowemi pieniędzmi, do Wileńskiej kommissyi dla przedaży skarbowych majątków ustanowionej, gdzie im będą okazane opisania i plany tej dzierzawy. zbra 16 dnia 1819 r.

W obowiązku Vicé Gubernatora, gubernialny Kaznacze Leg. Sekretarz Sielezniew.

3. Oświadczenie imieniem WJPana Józefa Szyllinga Chor. b. w. polskich czyni się w tym zdarzeniu o to, iż co folwark Deynie w ptcie Wilkomirskim położony, a do aktorstwa zeszedłego niegdys Hieronima Zuromskiego należący; gdy został nieprawnie i niewolnie przez W. Antoniego Eymonta Sędz. Kowień. zawładany; o co proceder ciąglý exystuje; przeto oświadcza-jący się Szylling Chor. mając od prawych aktorów i successorów po zeszedłym Hieronimie i Michale Zuromskich pozostałym dokumentem wlewkowym aktorstwo takowego folwarku i wszelką pretensyą przelane i odstapione; a ztąd będąc aktorem tego wszystkiego postanowił przy Kur. Lit. każdego z powszechności trzykrotnie zawiadomić, aby o aktorstwo folwarku Deyniów w Wilkomirskim ptcie w parafii pogirskiej leżącego, nikt z W. Eymontem Sędzią ani też o dzierzawę onego w żadne układy nabycia nie wchodził aż do ukończenia procederu.

Józef Szylling Chor. b. woysk pol.

Takowe oświadczenie w Kur. Lit. można umieścić i wydrukować Karol Romanowicz Sędzia Grodz. Pt. Wileń.

1 Plenipotent Barona le Forta Ludwik Kattel z służącym Janem Partykiem do miasta stołecznego Berlina i nazad na miesiąc trzy.

